

The Transition from Globalization to Nationalism: United States and China in the Post-COVID World Order-19

Ali Akbar Jafari Professor, Faculty of Law and Political Sciences, University of Mazandaran, Babolsar, Iran. Email: A.jafari@umz.ac.ir

Mehrdad Fallah *Corresponding Author*, Ph.D. Student of International Relations, Kharazmi University, Tehran, Iran. Email: Mehrdadfalah70@yahoo.com

Article Info

Article Type:

Reserch Article

Keywords:

Globalization,
Regionalism,
US-China,
International-Economic
Order,
Covid-19

Article history:

Received 2023-8-29
Received in revised form
2024-3-10
Accepted 2024-6-11
Published Online
2025-6-21

ABSTRACT

Whereas globalization and its various dimensions have challenged the Westphalian system and the resulting traditional regimes; The Covid-19 epidemic has intensified debates over the dominant theoretical paradigm of international relations about the fundamental change in the world economic order. The liberal view predicts the continuation of economic globalization after the epidemic. The dominant current of realism expects nationalism instead of globalization, given the negative structural consequences of this epidemic on the global economy. Therefore, this study seeks to answer the question of what effect Covid-19 can have on the process of global economic order? The method of this research is descriptive-analytical and statistical analysis, library studies and documents have been used to answer the main question. The research hypothesis is that economic globalization has been in transition since the 2008 financial crisis, and one important but non-exclusive factor in explaining this change is the evolving economic relationship between the United States and China, which has shifted from coexistence to increasing competitiveness. Economic reconstruction in the United States and China has begun since the 2008 crisis and accelerated since the start of the Trade War and the Covid-19. The research findings show that the post-corona world will be a world with intensifying nationalist rivalries over the restoration of economic power and political influence.

Cite this Article: Jafari, A. and Falah, M. (2025). The Transition From Globalization to Nationalism; United States and China in the Post-COVID World Order-19. *World Politics*, 14(1), 163-190. doi: 10.22124/wp.2023.21688.2977

© Author(s)

Publisher: University of Guilan

DOI: 10.22124/wp.2023.21688.2977

1. Introduction

While globalization and its various dimensions have challenged the Westphalian system and the traditional concepts of sovereignty resulting from it, the COVID-19 pandemic has intensified the debates on the dominant movement and the main theoretical paradigm of international relations concerning the fundamental change in the world economic order. The liberal perspective predicts that economic globalization will continue in the post-Covid-19 era. Taking into account the negative structural outcomes of the pandemic on the international economy, the dominant realism movement expects nationalism to come to the forefront instead of globalization. Consequently, the present research intended to answer this question: What effects can COVID-19 have on the world economic order that is being formed? It used the descriptive analytical method, analysis of the data, library resources, and documentary studies to answer the question. The research hypothesis is that economic globalization has been going through a transition since the financial crisis in 2008, and one of the important factors for explaining this transition is the change in US-China economic relations from coexistence to increasing competitiveness. Economic restructuring started in the US and China after they got out of the crisis in 2008 and accelerated since the trade war and COVID-19 began. The findings of this research indicate that the post-COVID-19 world will be characterized by intensification of nationalistic competitions between countries over recovering economic power and political influence.

2. Theoretical Framework

From a realist point of view, the basic principles of international politics never change. The international order is always essentially a struggle for power among governments for their own interests. Since there is no single realist theory, the various branches of realism rely on different independent variables. Classical realists such as Has Morgenthau believe that permanent conflicts have their roots in the inherently selfish nature of humans and turn into the behavior of competitive governments. Neo-realists including Kenneth Waltz focus on a competitive international system that is inherently without the authority of central organization and monopolizes power to manage the inter-government relations and protect countries from each other. In this anarchical international system, governments are the main actors that use self-help strategies for their survival and, depending on the related neorealism branch, for maximization of their power or security. Due to the inevitable asymmetric power distribution, the anarchical conditions in the international system may force weaker states to either balance their relations with the more powerful countries or to go along with them. Neoclassical realists connect the systemic assumptions of neorealism to the domestic factors, such as domestic institutions, state-society relations and the leadership perception, that facilitate or limit foreign policy. The liberal theory highlights the need for cooperation by emphasizing mutual dependence, transnationalism and growth of international

institutions and democracy. Liberalists argue that, when the fates of states are intertwined, they must cooperate or pay a very high price. For example, the international economy is a complex trade, financial and production network that prioritizes cooperation. From this perspective, states must cooperate to prevent the epidemics that affect the entire world and impose heavy costs on all societies. The states must share their knowledge and material resources to cope with scourges that harm them all. They will certainly do this; in short, this pattern optimistically emphasizes that COVID-19 will not destroy globalization. This general pattern of elements and their interactions thus form the structure of the liberal political system and hence whenever one or several of these elements confront instability the system that they have built weakens. Some believe now that the corona crisis is an effective factor in weakening these elements. Accordingly, the relatively low levels of mutual dependence in the midst of COVID-19 prevalence did not lead to high levels of cooperation because it would be accompanied by threats to national survival.

3. Methodology

This was a descriptive and analytical study that used data analysis, library resources and documentary studies to answer the main research question.

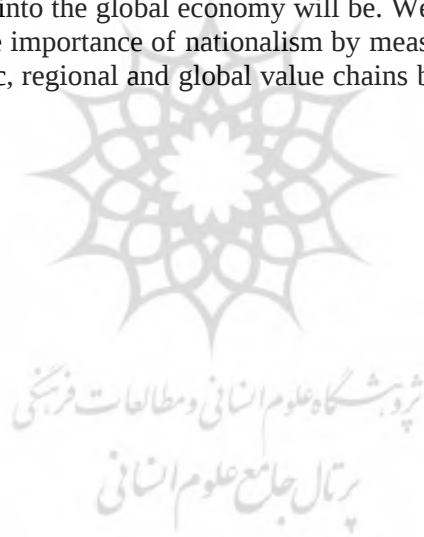
4. Results and Discussion

COVID-19, which is called the third crisis of the third millennium in extent and depth after the September 11 attacks and the 2008 economic crisis, caused major changes in global politics and world economy and influenced the world order in addition to challenging the efficiency, competency and eligibility of states. Although COVID-19 seems to be a health crisis at first glance, its geopolitical effects cannot be ignored. COVID-19 pandemic has had particularly substantial effects on two arenas of life on earth: world economy and security, the main manifestation of which will be the shaping up of the future world order. Consequently, COVID-19 astonishingly pulled the brake on global economic growth. In this regard, the present research has two key findings. The first one is economic globalization that has been in transition since the financial crisis in 2008 and one of the important factors that explain this transition is the changing US-China economic relations, which have shifted from coexistence to increasing competitiveness. In fact, the economic restructuring in the US and China started after they went through the crisis in 2008 and with the beginning of the trade war and COVID-19. The second one is that a better understanding of nationalism and regionalism has been achieved in the vacuum caused by the declining globalization through the long term effects of COVID-19 on the world economic system

5. Conclusions & Suggestions

This article argued that the world economy experienced a U-shaped improvement after the 2008 crisis, and some basic changes occurred in the nature of economic globalization during the past decade. The expression "slowing down" is quite accurately describes the new economic globalization, and the change in US-China

economic relations from coexistence to increasing competitiveness is one of the important factors for describing this change. More importantly, by studying the different forms of production and trade activities during the past decade, the article showed that nationalism and regionalism filled the vacuum of economic globalization during the past decade, and we are now accepting an emerging multipolar world being dominated by at least three large areas: North America, Europe and China-centered Asia. The article confirms this and suggests that the US-China tariff war and COVID-19 pandemic are not the beginning but the accelerator or catalyst of this more general trend. It offers a more accurate study of economic globalization during the past two decades and an outlook for understanding the effects of the US-China tariff war and COVID-19 pandemic on the world economic order. Finally, in order to study more specifically how regionalization has evolved during the past several years, we must differentiate the various networks of value chain production into the three types of the domestic, the regional and the global value chains. In general, the more regional the value chain is, the higher the level of economic integration into the global economy will be. We can then calculate more accurately the relative importance of nationalism by measuring and comparing the shares of the domestic, regional and global value chains based on the World Input Database.

سیاست جهانی

شاپا چاپی: ۲۳۸۳-۰۱۲۳

شاپا الکترونیکی: ۲۵۳۸-۴۸۹۹

Homepage: <https://interpolitics.guilan.ac.ir/>

گذار جهانی شدن به ملی گرای؛

ایالات متحده آمریکا و چین در نظم جهانی پسا کووید-۱۹

علی اکبر جعفری استاد دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه مازندران، بابلسر، ایران

رایانامه: A.jafari@umz.ac.ir

مهرداد فلاح نویسنده مسئول، دانشجوی دکتری روابط بین الملل، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران رایانامه:

Mehrdadfalah70@yahoo.com

درباره مقاله	چکیده
نوع مقاله: مقاله پژوهشی	در حالی که جهانی شدن و ابعاد مختلف آن، سیستم «وستفالی» و حاکمیت‌های سنتی ناشی از آن را به مبارزه فراخوانده است؛ همه‌گیری کووید-۱۹ بحث‌ها را جریان غالب و عمده الگوواره نظری روابط بین‌الملل در مورد تغییر اساسی نظم اقتصادی جهان دستخوش تشدید کرده است. دیدگاه لیبرالیسم ادامه جهانی شدن اقتصادی را پس از همه‌گیری پیش‌بینی می‌کنند، جریان غالب واقع‌گرایی با توجه به پیامدهای منفی ساختاری این همه‌گیر بر اقتصاد جهانی، به جای جهانی شدن انتظار ملی‌گرایی را دارند. از این رو، این پژوهش درصدد پاسخگویی به سؤال مبنی بر اینکه کووید-۱۹ چه تأثیری می‌تواند بر فرایند نظم اقتصادی جهانی در حال شدن داشته باشد؟ روش این پژوهش با روش توصیفی-تحلیلی است و از تحلیل آمارها، مطالعات کتابخانه‌ای و اسنادی برای پاسخ به پرسش اصلی استفاده شده است. فرضیه پژوهش این است جهانی شدن اقتصادی از زمان بحران مالی ۲۰۰۸ در حال گذار بوده است و یکی از عوامل مهم اما نه انحصاری برای توضیح این تغییر، روابط اقتصادی در حال تحول ایالات متحده و چین است که از همزیستی به سمت رقابتی فزاینده کشانده شده است. بازسازی اقتصادی در ایالات متحده و چین پس از عبور از بحران سال ۲۰۰۸ و شتاب گرفتن از زمان شروع جنگ تجاری و کووید-۱۹ آغاز شده است. یافته‌های پژوهش نشان از آن است که جهان پساکرونا، جهانی با تشدید رقابت‌های ملی‌گرایانه بر سر احیای توان اقتصادی و نفوذ سیاسی خواهد بود.
کلیدواژه‌ها: جهانی شدن، ملی‌گرایی، روابط آمریکا و چین، نظم اقتصادی جهانی، کووید-۱۹	
تاریخچه مقاله تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۶/۱۲ تاریخ بازنگری: ۱۴۰۲/۱۲/۱۶ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۳/۲۱ تاریخ انتشار: ۱۴۰۴/۳/۳۱	

استناد به این مقاله: جعفری، علی اکبر و فلاح، مهرداد. (۱۴۰۴). گذار جهانی شدن به ملی‌گرایی؛ ایالات متحده آمریکا و چین در نظم جهانی

پسا کووید-۱۹. سیاست جهانی، ۱۴(۱)، ۱۶۳-۱۹۰. doi: 10.22124/wp.2023.21688.2977

© نویسنده (گان)

ناشر: دانشگاه گیلان

قرن بیست و یکم، سده‌ی جهانی شدن است. سده‌ی شکوفایی هم‌گرایی جهانی و جهانی شدن می‌باشد. پروسه جهانی شدن در ابعاد مختلف اتفاق افتاده است. انقلاب صنعت و فن‌آوری، افزایش کنش متقابل دولت‌ها، رشد تجارت و سرمایه‌گذاری، وابستگی‌های اقتصادی، تبادل ایده‌ها و فرهنگ‌های بین‌المللی، ظهور نهادها و شرکت‌های فراملی فرایند جهانی را به همراه داشته است. جهانی شدن در ابعاد گوناگون؛ سیاست، فرهنگ، علم و اقتصاد. در این پژوهش اما تمرکز بر جهانی شدن در بعد سیاسی است. جهانی‌شدنی که مرزهای جغرافیایی و سیاسی دولت‌ها را در نورددیده است و اقتدار دولت‌گرایی و ملی‌گرایی را نفوذپذیر و اثرپذیر ساخته است. مرزهای سیاسی شکننده شده و نقش اصلی و اقتدار دولت‌ها حتی در سیاست داخلی وابسته به ایفای نقش سایر بازیگران، افراد و گروه‌ها و نهادها شده است. انقلاب فن‌آوری و اطلاعات و ارتباطات فرایند جهانی شدن را چندبرابر سرعت بخشیده و جهان را به شکل یک دهکده‌ی کوچک در دسترس در آورده است. از این‌رو، هزاره‌ی سوم را می‌توان قرن اقتدار نظم لیبرال دانست. اما پدیده کرونا، به جای این‌که هم‌گرایی و هم‌سویی و هم‌گرایی جهان را تقویت کند، دیوار مرزهای ملی را بلندتر کرد. رفته‌رفته وقت‌هایی که پدیده‌ی کرونا، از مرز قاره‌ها عبور کرد و پای آن به آمریکا و اروپا و کشورهای دموکراتیک غربی باز شد، جهان شاهد ملی‌گرایی آشکار و جهان‌گرایی و هم‌گرایی جهانی رنگ باخته است. در واقع، شیوع کووید-۱۹ در جهان را بعد از حادثه یازده سپتامبر و بحران اقتصادی ۲۰۰۸ سومین بحران از حیث گستره و عمق تأثیرگذاری در هزاره سوم قلمداد می‌کنند؛ که علاوه بر به چالش کشیدن کارآمدی، شایستگی و صلاحیت دولت‌ها باعث تحولاتی عمیق در سیاست و اقتصاد جهان شده است و نظم جهانی را از خود متأثر ساخت. با آنکه بحران کرونا در نگاه اول یک بحران بهداشتی به نظر می‌رسید اما نمی‌توان بر تأثیرات ژئوپلیتیک آن چشم پوشید. پاندمی کرونا به ویژه تأثیرات شگرفی در دو عرصه حیات بین‌المللی یعنی اقتصاد و امنیت بین‌المللی به دنبال داشته است. امری که نمود اصلی خود را در شکل‌گیری نظم آینده جهانی بروز خواهد داد. از این‌رو، کووید-۱۹ به طرز شگفت‌آوری ترمز رشد اقتصادی جهان را کشید. در این‌راستا، بسیاری از کشورها حتی آمریکا و چین برای مدتی نامعین در پشت سد رکود اقتصادی متوقف ماندند و بسیاری از شاخص‌های اقتصادی خط سیر نزولی خود را ادامه می‌دهند. حتی برخی از اقتصاددانان از احتمال شروع یک بحران اقتصادی جهانی سخن به میان آوردند. در عرصه امنیت بین‌المللی کووید-۱۹ علاوه بر تهدیدات زیستی و بیولوژیک در حوزه سخت امنیت موجب افزایش بدبینی، تنش و خودیاری کشورها

پروپوزیشن گاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

تأثیر قرار داده است. گرچه این پژوهش اطلاعاتی در مورد تأثیر کووید-۱۹ بر اقتصاد ایران می‌دهد ولی پرداختن بر نقش این همه‌گیری بر اقتصاد می‌تواند در پردازش مقاله مزبور به نویسندگان کمک نماید. حسین منتی (۱۳۹۹)، در مقاله‌ای با عنوان «بررسی اثرات ویروس کووید ۱۹ بر اقتصاد جهانی» سعی بر این داشته است تا ضمن ترسیم نمایی کلی از اثرات اپیدمی ویروس کووید-۱۹ بر اقتصاد جهانی، به‌ویژه اقتصادهای بزرگ دنیا و کشورهایی که درگیری بیشتری با این بحران دارند، به‌طورکلی سناریوهای احتمالی توسعه و نحوه اثرگذاری این اپیدمی بر جامعه و اقتصاد جهانی بررسی کرده است. در وهله بعد، با بررسی آمار و اطلاعات منتشرشده از منابع معتبر جهانی درباره وضعیت کنونی اپیدمی ویروس کووید-۱۹، اثرات همه‌گیری این ویروس بر بخش‌های مهم اقتصاد جهانی، نظیر بازارهای مالی، بازار نیروی کار، بازار انرژی و مسافرت و صنعت گردشگری مورد بحث و بررسی قرار گرفت. درنهایت و در بخش نتیجه‌گیری، به‌منظور شناخت راهکارهای مختلف اقتصادی مدیریت اثرات این بحران، به‌صورت اجمالی به بررسی سیاست‌های اقتصادی کشورهای مختلف دنیا در مواجهه با اپیدمی ویروس کووید-۱۹ پرداخته است مقاله‌ی حاضر گرچه به بررسی کووید-۱۹ و نظم اقتصاد پساکووید-۱۹ نمی‌پردازد اما به علت تحلیلی که از سیاست‌ها و استراتژی‌های این قدرت‌ها به دست می‌دهد می‌تواند کمک شایانی به پژوهش حاضر نماید.

اشلی تلیس (۱۳۹۹) در مقاله‌ی با عنوان «بحران کرونا و افول هژمونی آمریکا» نوشته است که هژمونی آمریکا برخاسته از حقایق سه‌گانه است: نخست اینکه آمریکا همچنان بزرگترین اقتصاد جهان است و همین اساس ظرفیت این کشور برای پیشبرد قدرت نظامی جهانی به‌طور غیرقابل مقایسه با رقیبانش است. دوم دولت این کشور بر جامعه‌ای بسیار مولد ریاست می‌کند. و سوم آمریکا در شراکت با متحدان قوی در آمریکای شمالی، اروپای غربی، شرق آسیا و اقیانوسیه نظم بین‌المللی فعلی را ایجاد کرده است که برتری آن را از هر نظر تقویت نموده و پیشبرد منافع گوناگون و بهره‌برداری اقتصادی از کاربرد زور را ممکن ساخته است. در این مقاله، میزان مداخله دولت آمریکا در مقابله با کرونا تمرکز می‌شود و بسته‌های حمایتی در کشورهای مختلف با توجه به شواهد آماری موجود مورد مقایسه و ارزیابی قرار گرفته است. پرداختن در یک بعد در سیاست جهانی از نقاط ضعف این اثر محسوب می‌شود که در پژوهش فعلی سعی بر این بوده که این موارد مورد ارزیابی قرار گیرند.

بروک تونال (۲۰۲۰) در مقاله‌ای تحت عنوان «اثرات همه‌گیری کووید-۱۹ بر رشد اقتصادی جهانی» اظهار داشت این بیماری همه‌گیر تأثیر قابل توجهی بر رشد اقتصادی در کشورهای توسعه یافته و در

پرویشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

۲-۱. رویکرد واقع گرایی

در دیدگاه رئالیستی، اصول اساسی سیاست بین الملل هرگز تغییر نمی کند. نظام بین الملل همیشه اساساً یک مبارزه برای قدرت در میان دولت های دارای منافع شخصی است. از آنجایی که رئالیسم یک نظریه واحد نیست، شاخه های مختلف رئالیسم بر متغیرهای مستقل متفاوتی تکیه دارند. رئالیست های کلاسیک مانند هانس مورگنتائو تعارض دائمی را ریشه در طبیعت ذاتی خودخواهانه انسانی می دانند که به رفتار دولت رقابتی تبدیل می شود. نئورئالیسم هایی مانند کنت والتز بر یک سیستم بین المللی رقابتی ذاتاً بدون اقتدار سازماندهی مرکزی تمرکز می کنند که قدرت را برای مدیریت روابط بین دولتی و محافظت از دولت ها در برابر یکدیگر در انحصار دارد. در این نظام بین الملل آنارشیک، دولت ها بازیگران اصلی هستند و از راهبردهای خودیاری برای بقا و بسته به شاخه دقیق نئورئالیسم، برای به حداکثر رساندن قدرت یا امنیت استفاده می کنند. به دلیل توزیع نامتقارن ناگزیر قدرت، شرایط هرج و مرج در نظام بین الملل ممکن است دولت های ضعیف تر را وادار کند که یا در برابر دولت های قدرتمندتر تعادل برقرار کنند یا با آنها همراه شوند. رئالیست های نئوکلاسیک، مفروضات سیستمی نئورئالیسم را با عواملی در سطح داخلی که سیاست خارجی را تسهیل می کنند یا محدود می کنند، به عنوان مثال نهادهای داخلی، روابط جامعه دولت و ادراک رهبری پیوند می دهند (Basur&kaliem, 2021).

از این رو، واقع گرایی عموماً نسبت به چشم انداز همکاری و حمایت متقابل بین دولت ها بدبین است. فوراً ذهنیت خودیاری ملی و «اول ما» را پیش بینی می کند که مدیریت جهانی کووید-۱۹ و پیامدهای آن را مشخص شده است. ممنوعیت سفر و ورود، رقابت قدرت های بزرگ در دارو و تجهیزات پزشکی در بر گرفته از این نگاه است. حتی در یکپارچه ترین سازمان فراملی جهان، اتحادیه اروپا کشورهای عضو به آسانی اصول مقدس همکاری را نقض شده است و واقع گرایان از اینکه با چه سرعتی آرمان ها و هنجارهای اروپایی راه را برای خودیاری ملی پس از شیوع کووید، باز کردند، تعجب نکردند؛ چونکه کووید-۱۹ بحران قاره را درنوردید. در واقع، این شیوع با نقض فوری بسیاری از مقررات موجود اتحادیه اروپا دنبال شد: قانون رقابت، انضباط مالی و آزادی حرکت. همان طور که کشورها مرزهای خود را بستند، پایتخت های اتحادیه اروپا به حالت ناسیونالیستی کامل درآمد؛ بدون هیچ گونه فرایند مشورتی اتحادیه اروپا، تعدادی از کشورهای اتحادیه اروپا بلافاصله مرزهای خود را بستند و صادرات را ممنوع کردند. هنگامی که ایتالیا، یکی از بدترین کشورهای جهان، از کشورهای عضو اتحادیه اروپا درخواست کمک اضطراری با تجهیزات پزشکی حیاتی کرد، برای چندین هفته دقیقاً با آنچه واقع گرایی انتظار داشت

پروپوزیشن گاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

تجهیزات پزشکی کمیاب بوده است و کشورهای اروپایی در هماهنگی سیاست‌ها شکست خورده‌اند. همچنین چین و ایالات متحده بر سر مسئولیت باهم درگیر هنوز هستند. به‌طور خلاصه، این الگو با نگاه خوش‌بینانه بر این تأکید دارد که کووید-۱۹ جهانی‌سازی را از بین نخواهد برد. به این ترتیب، ساختار نظم سیاسی لیبرال را این الگوی کلی از عناصر و تعامل آنها تشکیل می‌دهد و لذا هرگاه یک یا چند عنصر از این عناصر با بی‌ثباتی مواجه شود نظم برخاسته از آنها دچار تزلزل می‌گردد و امروزه برخی معتقدند که بحران کرونا عاملی مؤثر در تزلزل این عناصر می‌باشد.

از سوی دیگر، همکاری علمی جهانی به‌دلیل اختلاف چین و ایالات متحده که چشم‌انداز تأمین مالی مشترک برای مبارزه با ویروس را ادعا دارند، متوقف شده است. برای مثال، ایالات متحده بودجه یک برنامه آموزشی مهم مرتبط با ویروس کرونا را برای دانشمندان چینی و دیگر دانشمندان حتی قبل از شیوع فعلی متوقف کرد که این اقدام اولویت‌های ملی بر اقدام جمعی که کاملاً مطابق با انتظارات واقع‌گرایانه است، غلبه کرده است. همچنین گروه ۷^۱ به عنوان قدرت‌های اقتصادی بزرگ در سازماندهی نشست سران در مارس ۲۰۲۰ ناکام ماندند؛ و وزرای خارجه آنها چیزی بیش از یک بیانیه غیرمستقیم برای تقویت همکاری تحقیقاتی و انجام «هر کاری که لازم است» برای مقابله با آنها ارائه نکرد (Schult, 2020). حتی جی-بیست^۲ خیلی بهتر عمل نکرد. چین از کاهش بدهی کشورهای فقیر حمایت کرد اما تزریق ۵ تریلیون دلاری اعلام شده آن به اقتصاد جهانی درواقع بیشتر از مبلغی نبود که قبلاً توسط اعضای آن برای خودشان تعهد شده بود (Chodor, 2020). از این رو، سطوح نسبتاً پایین وابستگی متقابل در میان شیوع کووید-۱۹ سطوح بالایی از همکاری را ایجاد نکرد؛ چونکه تهدید بقای ملی به همراه دارد.

درنهایت، می‌توان گفت که دموکراسی یک عامل الزام‌آور، حداقل در میان اقتصادهای توسعه‌یافته است. این تا حد زیادی در مورد رابطه بین دموکراسی و جنگ صادق است؛ اما شواهد در شرایط پسا کرونا قانع‌کننده نیستند. کشورهای دموکراتیک توسعه‌یافته در اروپا و آمریکای شمالی بر سر اشتراک منابع ضد بیماری همه‌گیر مانند تجهیزات حفاظتی و هواکش‌ها درگیر جنگ‌های مکرر شده‌اند و اقدامات نسبتاً کمی برای اقدام جمعی انجام داده‌اند. به‌طور کلی، نظریه لیبرال چیز زیادی برای توضیح ماهیت ضعیف همکاری بین‌المللی در بحران ندارد. براین اساس، نظام کنونی مبتنی بر لیبرالیسم با ظهور قدرت‌های تجدیدنظرطلب به موازات قدرت‌های نوظهور دیگر، پشت کردن آمریکا به نهادهای که خود روزی آنها

¹ -G7

² -G20

پروپوزیشن گاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

اصل مبتنی بر قانون و چندجانبه انعطاف‌پذیر و بادوام است (Ikenberry, 2020:133). با این حال، دولت ترامپ با تقویت رویکرد ملی‌گرایانه خود، جنگ‌های تجاری را علیه چین به راه انداخت و بریتانیا اتحادیه اروپا را ترک کرد، قوی‌ترین نوع جهانی‌سازی نهادینه شده که حتی جهان به خود دیده است بسوی مرزهای ملی‌گرایی کشیده و تبدیل به یک هنجار شده است. از همین رو، شی جین‌پینگ با قرار دادن چین به عنوان حامل مشعل جهانی شدن، حتی اگر رفتار آن در داخل تصویر متفاوتی را ترسیم کند، چین را به عنوان قهرمان نامحتمل جهانی شدن معرفی کرد؛ که به گفته کلاوس شواب بنیانگذار مجمع اقتصادی داووس: «در جهانی که با عدم اطمینان و نوسانات بزرگ مشخص شده است، جامعه بین‌المللی به چین چشم دوخته است.» (Zhao, 2021:236). از این رو، این بخش یک بررسی از دیدگاه‌های موجود ارائه می‌کند و نشان می‌دهد که دیدگاه تاریخی می‌تواند در درک مسیر جهانی‌شدن اقتصادی مفید باشد.

اول اینکه، جهانی‌شدن هنوز هم در آینده نزدیک، دیدگاهی منطقی از جهانی‌شدن اقتصادی دارند. لیبرالیست‌ها استدلال می‌کنند که با وجود درجه خاصی از اختلال در نظم اقتصادی بین‌المللی در طول همه‌گیری، انتظار می‌رود که به‌زودی پس از مهار همه‌گیری به مسیر پیش از بحران بازگردد. زمانی که بازار از شوک ویروس عبور کرد و رکود اقتصادی پایان یافت، جهانی‌شدن اقتصاد ادامه خواهد یافت. مهم‌ترین دلیل این است که هیچ شوک قبلی، از جمله اپیدمی‌هایی مانند شیوع سارس ۲۰۰۲-۲۰۰۴، همه‌گیری آنفولانزای هنگ‌کنگ^۱، آنفولانزای آسیایی^۲ و آنفولانزای اسپانیایی^۳ به اقتصادهای آسیب دیده، آسیب ساختاری وارد نکرده است که اساساً ماهیت نظم اقتصادی بین‌المللی را تغییر دهد (Morgan, 2020). از آنجایی که آمار نشان می‌دهد که بهبود اقتصادی از همه‌گیری‌های قبلی سریع بوده است (V شکل)، بهبود اقتصادی از کووید-۱۹ این بار بیشتر شبیه خواهد بود، زیرا فاصله‌گذاری اجتماعی امروزه تفاوت چشمگیری با آن زمان ندارد (Noy, 2020).

همچنین، انترناسیونالیست‌های لیبرال بر این اعتقادند که کووید-۱۹ جهانی‌سازی را از بین نخواهد برد، اما نشان می‌دهد که هیچ‌کس نمی‌تواند به‌تنهایی از پس آن برآید. کووید-۱۹ رهبران سیاسی را بیشتر آگاه می‌کند که همکاری بین‌المللی برای آزمایش انبوه و درمان مؤثر ویروس بسیار مهم است و سپس انتظار می‌رود کشورها برای بهبود تولید و توزیع با یکدیگر همکاری کنند (Furman, 2020).

¹ -H3N2 1968

² -H2N2 1958

³ -H1N1 1918

پرویشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

۴. دورنمایی اقتصاد جهانی از بحران ۲۰۰۸ تا شیوع کووید-۱۹

۴-۱ کاوش جهانی شدن، منطقه‌ای شدن و ملی‌گرایی از بحران ۲۰۰۸

بازسازی اقتصادی در ایالات متحده و چین پس از عبور از بحران سال ۲۰۰۸ و شتاب گرفتن از زمان شروع جنگ تجاری و کووید-۱۹ آغاز شده است. با این حال، ارزش آن را دارد که تجدید ساختار اقتصادی را عمیق‌تر بررسی کنیم یا به عبارت دقیق‌تر، اشکال جایگزین تولید و تجارت را در مواجهه با جهانی‌سازی در عقب‌نشینی پس از بحران ۲۰۰۸ بررسی کنیم.

کاهش جریان تجارت جهانی از زمان بحران مالی جهانی ۲۰۰۸ مشهود بوده است. این امر در تجارت کالا، هم از نظر ارزش و هم از نظر حجم و همچنین در رابطه با تجارت خدمات و ادغام زنجیره‌های ارزش جهانی قابل توجه است. حرکت کالا در طول بحران مالی جهانی سال ۲۰۰۸ به شدت کاهش یافت، اما انتظار عمومی این بود که تجارت در آنجا با نرخ‌هایی مشابه نرخ‌های قبل از بحران به رشد خود ادامه دهد؛ اما این طور نبوده است. شکل ۱ نشان می‌دهد که ارزش تجارت جهانی از سال ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۸ به طور متوسط ۲/۷ درصد رشد کرده است، نرخ بسیار کمتر از میانگین رشد ۱۲/۶ درصدی قبل از بحران مالی جهانی^۱. این کاهش در حجم تجارت نیز مشهود است که نرخ رشد حتی منفی شده است (شکل ۲). در همین حال، تجارت جهانی خدمات در سال ۲۰۰۸ سقوط کرد و با وجود بهبود خفیف، به سطح قبل از بحران مالی جهانی بازنگشت.

شکل ۱: تولید ناخالص داخلی جهانی و رشد تجارت

(Bruegel: based on UNCTAD)

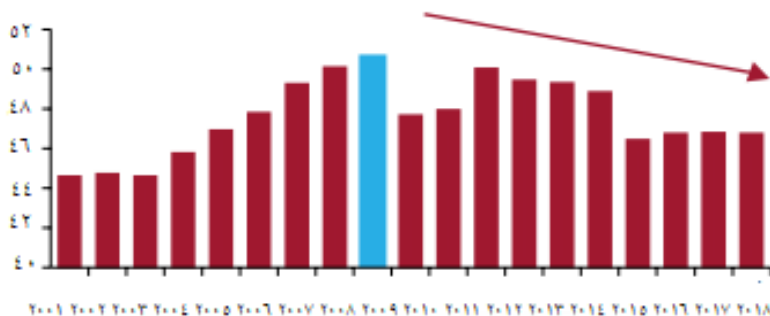
^۱ -GFC

پرویشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

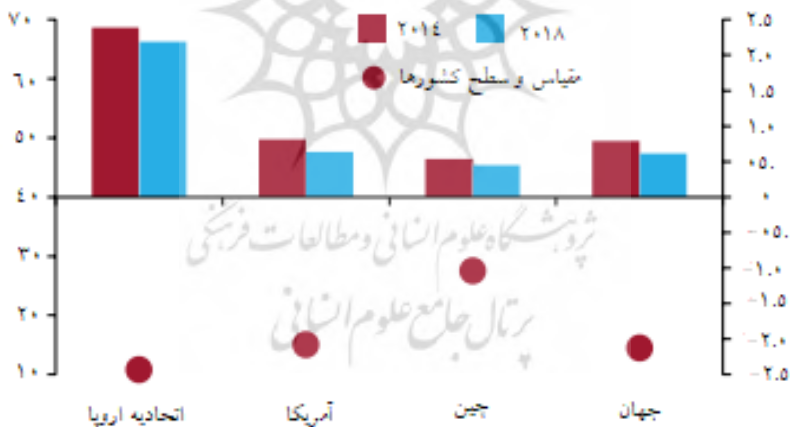
جهانی را دارد، اما کاهش مشارکت آن سریع‌تر از سایر مناطق اتفاق می‌افتد و با کاهش سهم اتحادیه اروپا از صادرات تولیدی در سطح جهانی مطابقت دارد.

شکل ۴: مشارکت جهانی در زنجیره ارزش^۱

(Bruegel: based on UNCTAD-Eora, Natixis)

شکل ۵: مشارکت زنجیره‌های ارزش جهانی، اقتصادهای جهانی

(Bruegel: based on UNCTAD-Eora, Natixis)

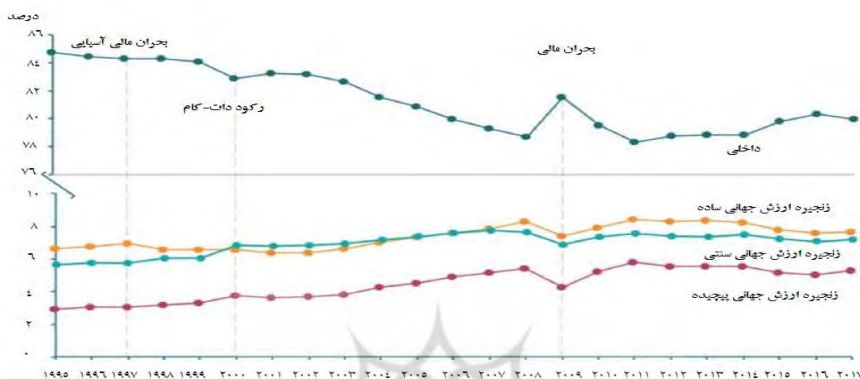
^۱ - وجه: داده‌های تخمینی برای ۲۰۱۸-۲۰۱۶. مشارکت زنجیره‌های ارزش جهانی به‌عنوان مجموع واردات واسطه‌ها و صادرات واسطه‌ها تعریف می‌شود که سپس در صادرات کشورهای واردکننده به‌عنوان سهمی از کل صادرات استفاده می‌شود.

پروپوزیشن گاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

۶ نشان می‌دهد که فعالیت‌های ساده زنجیره ارزش جهانی تا حد زیادی، به‌جز پیوند غیرمستقیم ایالات متحده و آلمان از طریق هلند در هر یک از سه منطقه متمرکز است؛ و فعالیت‌های زنجیره ارزش جهانی پیچیده بیشتر در میان شرکای تجاری منطقه‌ای متمرکز است.

شکل ۶: چهار نوع فعالیت تولیدی به‌عنوان سهمی از تولید ناخالص داخلی جهانی، ۱۹۹۵-۲۰۱۷.

(Li, Meng & Wang, 2019).

بنابراین، می‌توان نتیجه‌گیری داشت که جهانی‌شدن در حال عقب‌نشینی است و ملی‌گرایی و منطقه‌ای‌شدن خلأ را پر می‌کند که شیوع کووید-۱۹ این همه‌گیری کووید-۱۹ اساساً تجارت را تغییر می‌دهد و روند به سمت کوتاه کردن زنجیره‌های تأمین جهانی را تسریع می‌کند.

به‌طور خلاصه، نتایج تجربی تأیید می‌کند که درحالی‌که جهانی‌شدن اقتصادی به‌کندی ادامه می‌دهد، اهمیت نسبی فعالیت‌های تولید داخلی و منطقه‌ای در دهه گذشته رو به افزایش بوده است. هم‌جنگ تعرفه‌های آمریکا و چین و هم همه‌گیری کووید-۱۹ خطرات تکیه‌بر یک کشور برای نهاده‌های مورد نیاز یا محصولات نهایی را آشکار کرده است که این موضوع اهمیت فزاینده‌ای را برای دولت‌ها برای منطقه‌ای کردن یا ملی‌گرایی زنجیره‌های تأمین و شرکت‌ها برای تنوع بخشیدن به تجارت خود در مواجهه با عدم اطمینان تجارت جهانی دارد. از این‌رو، رقابت ایالات متحده و چین و کووید-۱۹ به جهانی‌شدن اقتصادی پایان نخواهد داد، بلکه سایر اشکال فعالیت‌های تولیدی مانند منطقه‌ای کردن و ملی‌گرایی را ترویج خواهند کرد.

پروپوزیشن گاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

(شکل ۸). درحالی که همه گیری یک رویداد استثنایی است و تأثیر فوری سقوط تولید و تقاضا از قرنطینه ها باید موقتی باشد و بهبودی در حال انجام است، هیچ انتظاری برای افزایش سریع جریان تجاری وجود ندارد. اقتصادها در آینده قابل پیش بینی کمتر از پتانسیل رشد خواهند کرد که این امر باعث کاهش تقاضای خارجی در سطح جهانی خواهد شد. علاوه بر این، تغییر در زنجیره های تأمین به دلیل اینکه شرکت ها تولید را دوباره به کشور مبدأ می آورند تا آسیب پذیری های درک شده از نهاده های خارجی را کاهش دهند، می تواند بر حجم تجارت جهانی نیز برای همیشه تأثیر بگذارد.

شکل ۸: تجارت و صادرات جهانی

(Bruegel: based on Natixis and OECD)

شکل ۹: تجارت کالای چین با آمریکا

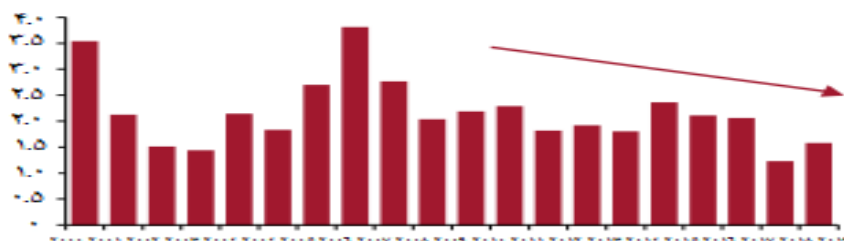
(Bruegel: based on Natixis and OECD)

به این ترتیب، کاهش روند جهانی شدن بیشتر برای تجارت و زنجیره های ارزش جهانی که از زمان بحران مالی جهانی در حال کاهش و تکه تکه شدن بوده اند، قابل توجه است. از سوی دیگر، نشانه های اولیه از جهانی زدایی مالی با شیوع کووید-۱۹ وجود دارد. این امر با توجه به اینکه رویارویی بین ایالات متحده

پرویشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

شکل ۱۱: جریان سرمایه‌گذاری غیرمستقیم خارجی در جهان

(Bruegel: based on Natixis and OECD)

در نمودار بالا روند کمتری نسبت به سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی نیز برای جریان‌های پورتفولیو قابل مشاهده است. جریان پورتفولیو به بازارهای نوظهور نیز از زمان بحران حاکمیت اروپا در سال ۲۰۱۰ در سطح جهانی کاهش یافته است (شکل ۱۲). بازگشت مجدد جریان‌های ورودی سید پس از کووید-۱۹ نسبت به بحران مالی جهانی ملایم‌تر بوده است (شکل ۱۲). در مجموع، هنوز صحبت از جهانی‌زدایی مالی برای جریان‌های پورتفولیو دشوار است، اگرچه بررسی مورد خاص چین و ایالات متحده جالب است.

شکل ۱۲: کل جریان‌های پورتفولیو در بازارهای نوظهور، سهم تولید ناخالص داخلی

(Bruegel: based on Natixis and OECD)

پروپوزیشن گاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

تأثیر کرونا بر رقابت اقتصادی چین و آمریکا، هرچند متغیرهایی چون حجم بدهی‌ها، کاهش تولید ناخالص داخلی، کاهش حجم تجارت خارجی، کاهش شدید سهم گردشگری در اقتصادهای ملی هر دو بازیگر، تعمیق رکود حاکم بر بازار، کاهش قیمت‌های حامل‌های انرژی به‌ویژه نفت و ... تأثیرات مخربی بر جهانی‌شدن در نظام بین‌الملل بر جای گذاشته است.

بنابراین، پس از دهه‌ها جهانی‌شدن فزاینده در هر جنبه، از تجارت که با نقش فزاینده زنجیره‌های ارزش گرفته تا فناوری، جابجایی افراد و سرمایه‌گذاری پیش رفته است، به نظر می‌رسد که روند به سمت جهانی‌زدایی یا حداقل جهانی‌سازی کندتر تغییر کرده است. به نظر می‌رسد که حداقل برای تجارت، زنجیره‌های ارزش جهانی و سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی از سال ۲۰۰۸ آغاز شده است. کاهش تجارت و سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در سطح جهانی اخیراً به دلیل رقابت استراتژیک بین ایالات متحده و چین ایجاد شده است که آن‌ها را به جدا شدن از یکدیگر نه تنها از نظر تجارت و سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی، بلکه به‌ویژه در فناوری سوق می‌دهد، کووید-۱۹ دومین عامل بسیار مهمی است که باعث جهانی‌زدایی می‌شود. فراتر از تجارت و سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی، جابجایی مردم قربانی آشکار کووید-۱۹ بوده است.

۵. نظم جهانی پساکووید-۱۹؛ دوگانه ایالات متحده آمریکا و چین

بحران کووید-۱۹ به‌طور گسترده به‌عنوان نقطه عطفی در تاریخ جهان شناخته می‌شود که باعث بازنگری اساسی در هنجارهای اجتماعی و تسریع تعدادی از روندهای ژئوپلیتیکی از قبل موجود شده است. وقتی صحبت از جهانی‌سازی و چندجانبه گرایی، دو ویژگی تعیین‌کننده نظم بین‌المللی کنونی به میان می‌آید، همه‌گیری از یک‌سو حرکت به سمت ملی‌گرایی را تسریع کرده و از سوی دیگر به‌وضوح کاستی‌های یک سیستم چندجانبه نابرابر را آشکار کرده است (Paviotti, 2021: 2). از این رو، جهان پساکرونا ضمن نزدیک‌تر ساختن قدرت کارآمدی مدیریت شرقی به مدیریت غربی بحران‌های بیولوژیکی، به افزایش سرعت انتقال قدرت و نزدیک‌تر شدن رقبای آمریکا در بعد کنترل چالش‌های پیش رو منجر خواهد شد. ضعف‌های درون ساختاری آمریکا و اتحادیه اروپا در مدیریت اپیدمی‌های جهانی تابلوی نظم جهانی پساکرونا را به شکل واضح‌تری به تصویر کشیده است.

به باور بسیاری از محققان روابط بین‌الملل، جهان پساکرونا جهانی با تشدید رقابت‌های ملی‌گرایانه بر سر احیای توان اقتصادی و نفوذ سیاسی خواهد بود. آنچه در دوره گذار از نظم موجود جهانی به شکل برجسته‌ای به چشم آمده است ضعف‌های ساختاری قدرت‌های غربی در برابر اپیدمی مذکور و تقویت

پرویشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

این بیماری همه گیر آمریکا را از مرکز صحنه جهانی به حاشیه رانده است. در گذشته، مردم اقتصاد، نظام سیاسی، عقاید و فرهنگ عامه ایالات متحده را معیار جهانی می دانستند. از طریق این بیماری همه گیر، جهان درک روشن تری از وضعیت واقعی در آمریکا دارد. ایالات متحده دیگر الگویی برای آینده جهان نیست» (Wang, 2020). براین اساس، برخی از ناظران آگاه معتقدند تفاوتی نیست که یک دولت دموکراتیک باشد یا اقتدارگرا آنچه مهم بود، حکومت بود و نظم جهانی لیبرال دچار بحران شده و جهان آینده کمتر رنگ و بوی لیبرال خواهد داشت. این تحلیل ها، طیف وسیعی از تهدیدات فراروی نظم پساکروناوی، از قدرت های تجدیدنظرطلب، تهاجمی تا بی ثباتی منطقه ای، ملی گرایی، چالش های حکمرانی، تغییر موازنه قدرت و قدرتیابی چین که با برنده شدن در نبرد چرخشی علیه کووید-۱۹، توانایی حاکمیت برجسته خود را به عنوان یک قدرت بزرگ نشان داد (Khodakhah Azar et al., 2022: 251). استدلال پژوهش با توجه به مطالبی که تا به حال شرح آن رفت این است که نمی توان این موارد را چالشی برای بنیان های محوری نظم لیبرال معاصر، به خودی خود، دانست. به طور خاص این موارد چالشی برای «روایت و رهبری آمریکایی از نظم لیبرال» است.

برخی از کشورهای غربی نیز از چین برای تقویت نقش دولت در اقتصاد الگوبرداری کردند. پس از اینکه کووید-۱۹ باعث اختلالات عمده در زنجیره های تأمین جهانی شد، ایالات متحده و برخی از دولت های اروپایی نقش دولت را برای بازسازی یک اقتصاد ملی به جای اقتصاد جهانی افزایش دادند و در محصولات تولیدی خود بدون توجه به هزینه و عقلانیت، افزونگی ایجاد کردند و زنجیره تولید جهانی را مختل کردند... برای ایالات متحده آمریکا و کشورهای اروپایی ریاکارانه است که چین را سرزنش کنند، زمانی که از چین در پاسخ به تأثیر ویروس ویرانگر الگوبرداری کردند (Suisheng, 2021:234).

بنابراین، رویکرد ملی گرایی دوباره محبوبیت پیدا کرد زیرا جهانی سازی لیبرال که فرصت های زیادی برای رشد اقتصادی ایجاد کرد، جهان را نیز آسیب پذیر کرد چونکه ارتباط رو به رشد جهانی به این معنی بود که وقتی همه چیز در یک مکان بد پیش می رفت، آن مشکل می توانست دورتر، سریع تر، عمیق تر و ارزان تر از همیشه منتقل شود. پس از شیوع ویروس کرونا در وهان که به سرعت از مرزها عبور کرد و دولت های ملی بسیار کمتر قادر به مهار ویروس بودند. زندگی و معیشت از بین رفت، اما دولت یا توان کمک به آن ها را نداشت یا برایشان مهم نبود که چه اتفاقی برای آن ها افتاده است. از این رو، نارضایتی از جهانی شدن لیبرال در حال افزایش است و فرصت هایی را برای جهانی از دولت های ملی گرا به عنوان جایگزین ایجاد می کند.

پرویشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

اقتصادی کند شده و ملی‌گرایی خلأ را پر می‌کند، دیگر نیروهایی که منطقه‌گرایی را هدایت می‌کنند شامل فناوری‌های جدید، تغییر الگوهای مصرف جهانی می‌باشد. احتمالاً تحلیل‌های بخشی و پویا از تغییر شکل زنجیره ارزش در آینده نزدیک بسیار مهم هستند. درنهایت، اگر بخواهیم به‌طور خاص‌تر بررسی کنیم که چگونه منطقه‌ای شدن طی چند سال گذشته تکامل یافته است، باید شبکه‌های مختلف تولید زنجیره ارزش را به سه نوع تولید زنجیره ارزش داخلی تولید زنجیره ارزش منطقه‌ای و تولید زنجیره ارزش جهانی تفکیک کنیم. به‌طور کلی، هرچه تولید زنجیره ارزش منطقه‌ای باشد، درجه یکپارچگی اقتصادی منطقه‌ای بالاتر است، درحالی‌که هر چه تولید زنجیره ارزش جهانی بیشتر باشد، درجه یکپارچگی اقتصادی با اقتصاد جهانی بالاتر است. سپس می‌توانیم با اندازه‌گیری و مقایسه سهم زنجیره ارزش داخلی، تولید زنجیره ارزش منطقه‌ای و تولید زنجیره ارزش جهانی بر اساس پایگاه داده ورودی جهانی، اهمیت نسبی ملی‌گرایی را با دقت بیشتری محاسبه کنیم.

Resources

- Andersson, Johanna, Achim Berg, Saskia Hedrich, & Karl-Hendrik, Magnus (2018). *Is apparel manufacturing coming home? Nearshoring, automation, and sustainability – Establishing a demand-focused apparel value chain*. McKinsey & Company”, (observed: 2021/10/11), Retrieved from <https://www.mckinsey.com/industries/retail/our-insights/is-apparel-manufacturing-coming-home>.
- Apuzzo M, Kirkpatrick D (2020). *Covid-19 changed how the world does science together*. New York Times 1 April. <https://www.nytimes.com/2020/04/01/world/europe/coronavirus-science-research-cooperation.html?>
- Basrur, Rajesh & Kliem, Frederick (2021). *Covid-19 and international cooperation: IR paradigms at odds, Public health information*. Published doi: 10.1007/s43545-020-00006-4.
- Chodor T (2020). *Missing in action: The G20 in the Covid crisis*. Interpreter. (observed: 2021/10/06),. <https://www.lowyinstitute.org/the-interpreter/missing-action-g20-covid-crisis>.
- Furman, Jernej. (2020). *Coronavirus hasn't killed globalisation – It proves why we need it*. The Conversation, (observed: 2021/09/11), Retrieved from <https://theconversation.com/-why-we-need-it-135077>.
- García-Herrero, A. and J. Tan. (2020). *Deglobalisation in the context of United States-China Decoupling*. Policy Contribution N*21, Bruegel.
- Ghorbani Sheikh Nashin, Arslan and Ahmadinejad, Hamid (2022). *The post-corona philosophical system from the perspective of realism, liberalism and critical theory*;

پروپوزیشن گاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

- Paviotti, Irene. (2021). *Covid-19 and the International Liberal Order: Goodbye "Global. Hello "Regional"?*. Istituto Affari Internazionali. 21-46. At: <https://www.iai.it/sites/default/files/iaicom2146.pdf>.
- Schult C. (2020) Streit über 'Wuhan-Virus. Der Spiegel 24, March. <https://www.spiegel.de/politik/ausland/streit-um-wuhan-virus-a-6bb570bb-9f2b-4cd1-a895-fdeabf53f6b4>.
- Taherinia, Masoud and Hassanvand, Ali. (2019). *Economic consequences of the Covid-19 disease on Iran's economy; Emphasis on employment*. Nursing Management Quarterly, Volume 9, Number 3, pp. 43-58. [In Persian]
- Tellis, Ashley J. (2020). *Covid-19 Knocks on American Hegemony*. Carnegie Endowment for International Peace, 1-10.
- The Guardian (2020a). *Just when Italy really needed some unity, the EU failed it and continues to do so*. (observed:2021/07/21), <https://www.theguardian.com/world/2020/apr/19/european-union-italy-unity-failure-debt-germany-netherlands>.
- Tunali, borke .(2020). *The COVID-19 Pandemic and Its Economic, Social, and Political Impacts*, Istanbul University Press, DOI :10.26650/B/SS46.2020.006.
- Wang, Yong. (2020). *The Sino-US Relations and Global Great Changes under the Pandemic*. (Pangoal), accessed June 2, 2021, <https://ishare.ifeng.com/c/s/v002gWw9LSxl9U-xlbAYfxgjdOsRPZf3Nj6mIAR3GLLM2JY>.
- Wang, Zhaohui & Sun, Zhiqiang. (2021). *From Globalization to Regionalization: The United States, China, and the Post-Covid-19 World Economic Order*. Journal of Chinese Political Science, <https://doi.org/10.1007/s11366-020-09706-3>.
- World Bank Group.(2019). *Global Value Chain Development Report 2019: Technological Innovation. Supply Chain Trade, and Workers in a Globalized World*, (observed:2021/08/1), Retrieved from <http://documents.worldbank.org/curated/en/384161555079173489/>.
- Zhao, Suisheng. (2021). *Rhetoric and Reality of China's Global Leadership in the Context of COVID-19: Implications for the US-led World Order and Liberal Globalization*. Journal of Contemporary China, 30:128, 233-248, DOI: 10.1080/10670564.2020.1790900.